

ZAMYŠLENÍ NAD VYSLECHNUTÝM

ZAMYŠLENÍ NAD SKAUTSKÝM ZÁKONEM

Nevěřil jsem vlastním uším, když jsem po skončení střediskového sněmu a v následné debatě slyšel o tom co se děje v některých jiných skautských střediscích. Jak jsou někteří vůdci oddílů na sebe hrubí, křičí na sebe. A to i před dětmi. Že tahle klubovna, či chata na víkendový pobyt bude jen pro jejich oddíl. Je toto jednání možné po 36 letech skautování po poslední obnově skautingu? Je toto jednání některých činovníků podle Skautského zákona, jež vytvořil při zakládání skautských oddílů u nás br.náčelník A.B.Svojsík? Zákona, jehož čtvrtý bod říká: „Skaut/ka je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta/ky“. Skautský zákon je pozitivním životním kodexem, pomocí kterého skauting představuje své univerzální hodnoty mladým lidem

konkrétním a praktickým způsobem v každodenním životě. Jasně definuje to, jakým by měl skaut být, jaké má mít vlastnosti. Hodnoty, které jsou obsaženy ve skautském zákoně a které člověk přijímá složením skautského slibu, pomáhají formovat mladé lidi, jejich chování a jejich život ve společnosti. Vždyť i skautský slib říká, že máme zachovávat zákony skautské. Skautský slib je osobní dobrovolný závazek k dodržování skautského zákona, souboru sdílených hodnot, které jsou základem všeho, co skaut dělá, čím je a čím chce být. Složením skautského slibu se skaut hlásí k hodnotám, stejně jako ke společenství, se kterým tyto hodnoty sdílí. Činí tím vědomé a dobrovolné rozhodnutí přijmout skautský zákon a zavazuje se, že bude konat „jak dovede nejlépe“, a že tak přijímá zodpovědnost za svůj vlastní osobní rozvoj. Složení skautského slibu je prvním symbolickým krokem v procesu sebevzdělávání. Důležitý je osobní příklad. Ten dorůstající chlapec i děvče potřebují a budou potřebovat tím více, čím více bude ztroskotaných rodin bez zázemí potřebného modelu jednání. On to je ale závazek a nejenom pro vůdce, vlastně pro každého, kdo už složil skautský slib – sám se stávat příkladem. Nejen na zkušenostech, ale i na charakteru vůdce závisí úspěch jeho výchovného působení. Co si tedy myslet o těch činovnicích, kteří se nevhodně chovají tak, jak jsem naznačil v úvodu. Vždyť jsou z dávných časů známa lidová moudra, která platí dodnes:

„V nouzi poznáš přítele“

„Miluj svého přítele“

Ve chvíli neštěstí se pozná pravé přátelství“

„Neslibuj bratrovi to, co nemůžeš splnit“

„Přítel je ten, co mluví pravdu“

Patronem skautského bratrství jen sv.Jiří. Tento symbol je vítězstvím dobra a spravedlivosti nad zlem.

Zamýšlím se nad určitou povinností nás ve Svojsíkově oddílu. Člen Svojsíkova oddílu by asi měl dbát o zachování myšlenek ABS a jako strážce tradic našeho skautingu, měl by prosazovat čistotu hnutí. Měl by asi být garantem ve svém středisku toho, že se skauting u nás nezrekne svého zákona, svého skautského slibu. Učme se vnímat a docenit přátelský, bratrský stisk ruky s pohledem do očí. Podávejme své ruce s úsměvem ve tváři sestrám a bratrům ve svém okolí. Toto je ten symbol naděje.

br. Frič Jaroslav-Norek. Kronikář SO.